«**Ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκὸς αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην.**» Ἐγὼ **Κύριος**». (Λευϊτ. 19, 19). Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, εἴπομεν, ἐφωράθη οὐ μόνον λυμαινόμενος τὸν ἴδιον οἶκον, τὴν ἑαυτοῦ συγγένειαν, διὰ τῆς εἰδεχθοῦς αἱμομιξίας, ἀλλὰ καὶ σπεύδων **νὰ νομιμοποιήσῃ** πᾶσαν ἀποφυλιστικήν του πρᾶξιν ἐπέτυχε—συνεργούντων εἰς τοῦτο, ὡς μὴ ὤφειλε! καὶ τῶν φρουρῶν τῶν ἱερῶν Κανόνων, ν' ἀκυρώσῃ **ἐν μέρει, ἐπὶ τοῦ παρόντος,** τὸν θεῖον Νόμον, κρυβεὶς ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ ὄρου «**Ἐκκλησιαστικὴ Οἰκονομία**», καθ' οὗ κατέφερεν ἰσχυρότατον ράπισμα διὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ αὐτοῦ ὑπ' αὐτοῦ εἰς κάτι τι παρόμοιαν **πρὸς νομικὸν σύμβουλον βολικοῦ τινος ὑπουργοῦ!**

Πολὺ καλά, πρακτικέ μου, ἄνθρωπε. Σὺ λέγεις ὅτι ὁ θεῖος νόμος δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸν προσαρμόσωμεν πρὸς αὐτάς, διότι αὐτὸ ἀπαιτοῦν αἱ σημερινὰι συνθῆκαι, ἴσως δὲ καὶ τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας! Θὰ συμφωνήσω καὶ ἐγὼ μαζύ σου ἀφοῦ πρῶτον συμβουλευθῶ τὴν μᾶλλον ἁρμοδίαν —κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς σημερινῆς κοινωνίας—'**Ιατρικὴν Ἐπιστήμην.** Ἀνοίγω τὸ σχετικὸν βιβλίον καὶ ἀναγινώσκω τὰ ἑξῆς, σχετικὰ μὲ τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς θέμα μας: «Μεγάλην σπουδαιότητα ἔχει ἐπὶ τοῦ γάμου ἡ μεταξὺ τῶν νυμφευομένων συγγένεια, **ἥτις ἐπιδρᾷ ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τοὺς ἀπογόνους.....** Ἐπὶ 512 γάμων μεταξὺ συγγενῶν, μόνον 103 ἔσχον φυσιολογικὰ τέκνα..... Ὡς δὲ τὰ 4)ὃ τῶν περιπτώσεων.....τὰ παιδία ἦσαν **ἐπιληπτικά, ἠλίθια, ἀσθενικά, πλημμελῆ τὴν διάπλασιν** κτλ. Ὡς ἐκ τούτου οἱ διάφοροι νομοθέται.....ἀπηγόρευσαν τοὺς μεταξὺ συγγενῶν γάμους». (Ἐγχειρίδιον Ὑγιεινῆς ὑπὸ Κωνστ. Σάββα, Καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἔκδοσις δευτέρα....σελὶς 400).

Ἐπεθύμουν νὰ μάθω τί εἰς ταῦτα δύνανται ν' ἀντιτάξωσιν οἱ ἔχοντες ἀντιθέτους γνώμας.

Ἀρχιμ. ΓΕΡΒ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝΙΔΑ

Ἄκουε δούλη Θεοῦ. Οὐκ ἐπιχρύσει τὸ σῶμά σου μύρῳ πολυτελεῖ, οὐδ ἐπιβαλεῖς ἐπὶ τὰ ἱμάτιά σου ἀρώματα πολύτιμα. Ὅταν ἐν προσευχῇ διάγῃς τοὺς πόδας σου περικεκαλυμμένους ἔχε ἐν ὑποδήμασι. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας μὴ ἀποστήτω ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ νοός σου. Ἔστω ἔργον σου διὰ παντὸς ἡ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν. Ψαλτήριον ἔχε καὶ τοὺς ψαλμοὺς μάνθανε. Ἀνατέλλων ὁ ἥλιος βλεπέτω τὸ βιβλίον ἐν ταῖς χερσί σου. Οὐ δειπνήσῃς μετὰ ὑπερηφάνων οὐδὲ κτήσῃ φίλην ἀλαζόνα· διότι ὡς λέγει ἡ Γραφὴ ὁ ἁπτόμενος πύσσης μολυνθήσεται. Φεῦγε τοὺς ἀνοήτους καὶ ὡς ἄλογα ζῷα τρεφομένους. Ἀνιστάμενοι γὰρ καὶ καθήμενοι οὗτοι οὐκ οἴδασι Θεὸν δοξάζειν. Ὧν ὁ Θεὸς κοιλία καὶ τὸ τέλος ἀπώλεια.

Ὅστις δὲν ἀπέστειλεν εἰσέτι τὴν συνδρομήν του, παρακαλεῖται θερμῶς νὰ τὴν ἀποστείλῃ· ὅστις δὲν λαμβάνει τακτικῶς τὸ φύλλον καὶ ὅστις ἀλλάσσει κατοικίαν, παρακαλεῖται ἐπίσης ὅπως μᾶς εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΘΡΙΑΜΒΕΥΣΕΝ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πολλοὶ ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ μόνον ὁ Χριστὸς ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἄνευ οὐδενὸς βοηθήματος, ἀλλὰ τοὐναντίον μὲ ἀφαντάστους ἄπειρα ἐμπόδια κατώρθωσεν ὡς Θεάνθρωπος νὰ ἐπιδράσῃ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Λιὰ τῆς ἀγάπης καὶ ὄχι διὰ τῆς ὑποκαύσεως τῶν παθῶν, διὰ τῆς πειθοῦς καὶ ὄχι διὰ τῆς ἰσχύος, δι' ἀγραμμάτων καὶ ὄχι μορφωμένων συνεργατῶν, ἄνευ χρημάτων, καὶ πάντοθεν πολεμούμενος καὶ μαρτύρια καὶ στερήσεις τοῖς ὀπαδοῖς Του ὑποσχόμενος, κατώρθωσε ν' ἀνατρέψῃ ἐκ θεμελίων ὅλον τὸν παλαιὸν κόσμον καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων του ν' ἀνοικοδομήσῃ ἐντελῶς νέον καὶ πρωτότυπον. Τί ἦτο κατὰ φαινόμενον; Εἷς τέκτων τῆς Ναζαρὲτ ὅστις ὡς κακοῦργος ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ! Καὶ ἐν τούτοις ὑπερεπήδησε μόνος Αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν ἀνθρώπων τοὺς φραγμοὺς τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου καὶ τῶν φυλῶν. Μόνον τὸ ἔργον Του ἐπὶ 20 αἰῶνας διαρκῶς λυσσωδῶς πολεμούμενον ἀντὶ νὰ φθίνῃ μᾶλλον γιγαντοῦται καὶ διὰ τῆς ἀγάπης συντρίβει καὶ ὑποτάσσει καὶ τὰ πλέον ἀνθρωπίνως ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Ἐπεκράτησαν καὶ ἄλλοι ἐν μέρει ὡς π. χ. ὁ Μωάμεθ, ἀλλὰ παρὰ λαῷ ἀπαιδεύτῳ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς φυλῆς, διὰ τῆς βίας, τοῦ ξίφους, ἐκμεταλλευόμενος τῶν ἄλλων τὰς διχονοίας, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ λίαν φιλοπολέμου καὶ ἡμιβαρβάρου λαοῦ, ὑποκαίων πάθη, φιληδονίαν, ὑποσχόμενος ἀμοιβάς, τρυφάς, ἀξιώματα κλπ. ἐνῷ οὐδεμίαν ἀντίδρασιν θρησκευτικῶς εὗρῆκεν. Ἐνῷ ἐν τῷ Χριστῷ ὅλως τοὐναντίον συνέβη. Οὐδεὶς ἐδιώχθη ἀπηνέστερον τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου! Πῶς ἐν μιᾷ στιγμῇ μεταβάλλονται οἱ ἀφωνότεροι ἰχθύων εἰς διαπρυσίους κήρυκας, οἱ δειλότεροι λαγωῶν εἰς λέοντας ἀγωνιζόμενοι καθ' ὅλων τῶν στοιχείων τῆς φύσεως; Πῶς ἡ δραξ' ἐκείνη τῶν ἁλιέων παρουσιάζει τὸ θέαμα τῆς μυθολογουμένης Λερναίας Ὕδρας; Πῶς τὰ ἄκακα ἀρνία νικοῦν τοὺς αἱμοβόρους λύκους; Πῶς πατοῦν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων χωρὶς νὰ βλάπτωνται καθὼς ἀκριβῶς Ἐκεῖνος παρήγγειλε; Πῶς ἐκ τῶν 11 ἐκείνων ἁλιέων γίνονται ὀπαδοὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου 11 ἑκατομμύρια μάρτυρες ἐντὸς δύο αἰώνων; Ἐξηγεῖται ἀνθρωπίνως ἡ ἐπικράτησις τοῦ Χριστιανισμοῦ παρὰ τὰς τρομερὰς ἀν-